

prima instanță: M. Dolghieri
instanța de apel: E. Ababei, G. Polivenco și N. Matveeva

Î N C H E I E R E

16 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii: Oleg Sternioală și Tatiana Vieru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Viorica Berzoi,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Viorica Berzoi
împotriva Valentinei Lungu cu privire la încasarea datoriei, precum și la cererea
reconvențională înaintată de Valentina Lungu împotriva Vioricăi Berzoi cu privire
la anularea recipisei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 octombrie 2013, prin care a
fost respinsă cererea de apel declarată de Viorica Berzoi, cu menținerea hotărârii
Judecătoriei Briceni din 24 iunie 2013,

c o n s t a t ă :

La 09 august 2012, Viorica Berzoi a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Valentinei Lungu cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că în noiembrie 2011 a mers la
Valentina Lungu acasa pentru a încheia un contract de asigurare internațională.

Ulterior, Viorica Berzoi a depistat faptul că și-a uitat geanta în apartamentul
pârteii, geantă din care i-a dispărut bunul în sumă de 1200 euro.

Reclamanta a depus cerere la comisariatul de poliție.

A menționat, Viorica Berzoi, că pârta și-a recunoscut vina, ultima
eliberându-i o recipisă privind restituirea datoriei până la 17 aprilie 2012.

La 11 iulie 2012, pârta a mai eliberat o recipisă în baza căreia s-a obligat să
restituie banii pentru paguba dată până la 17 iulie 2012.

Cu toate acestea, până la momentul înaintării acțiunii, reclamanta nu a primit
suma de bani datorată de Valentina Lungu.

Solicită, Viorica Berzoi, încasarea în beneficiul său din contul pârteii a
datoriei în mărime de 1200 euro sau echivalentul în valută națională la momentul
executării, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 15 aprilie 2013, Valentina Lungu a înaintat cerere reconvențională împotriva Vioricăi Berzoi cu privire la anularea recipisei f.d. 23).

În motivarea cererii, reclamanta a indicat că recipisa scrisă de ea la 17 februarie 2012, în baza căreia îi datorează Vioricăi Berzoi suma de 1200 euro, a fost scrisă în urma constrîngerii prin violență psihică.

Cere, Valentina Lungu, anularea recipisei din 17 februarie 2012 prin care s-a obligat să-i restituie Vioricăi Berzoi suma de 1200 euro.

Prin hotărârea Judecătoriei Briceni din 24 iunie 2013, acțiunea depusă de Viorica Berzoi a fost respinsă, iar cererea reconvențională înaintată de Valentina Lungu a fost admisă. A fost dispusă anularea recipisei din 17 februarie 2012 scrisă de Valentina Lungu prin care s-a obligat să-i restituie Vioricăi Berzoi suma de 1200 euro.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 octombrie 2013, a fost respinsă cererea de apel declarată de Viorica Berzoi cu menținerea hotărârii Judecătoriei Briceni din 24 iunie 2013.

La 03 ianuarie 2014, Viorica Berzoi a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți, recurs care a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 09 ianuarie 2014. Prin cererea de recurs declarată, recurenta a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii inițiale.

În conformitate cu art. 434 al.(1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La 24 octombrie 2013, Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa părților copia deciziei din 15 octombrie 2013 (f. d. 69).

Potrivit avizului de recepție anexat la dosar, recurenta a primit copia deciziei contestate la 08 noiembrie 2013 (f. d. 71).

Astfel, recursul declarat la 03 ianuarie 2014 se consideră depus în termen.

Recurenta, Viorica Berzoi, în motivarea recursului a indicat că, instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor contestate au încălcat normele de drept procedural și material, nu au constatat și elucidat circumstanțele care au importanță pentru examinarea justă a pricinii.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 11 martie 2014 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Valentinei Lungu cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 04 aprilie 2014, Valentina Lungu a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat să fie respins recursul declarat, cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art.439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Viorica Berzoi, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sânt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului

civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Viorica Berzoi, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Viorica Berzoi se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător

Svetlana Novac

Judecătorii

Oleg Sternioală

Tatiana Vieru